

Expedition Arcada

En resa för livet

Keny Hedman

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Turism
Identifikationsnummer:	5211
Författare:	Keny Hedman
Arbetets namn:	Expedition Arcada - En resa för livet
Handledare (Arcada):	Hellevi Aittoniemi
Uppdragsgivare:	Mervi Hernberg
<p>Sammandrag:</p> <p>Det här arbetet fokuserar sig på Expedition Arcada, en äventyrsresa där Arcadas studerande blev erbjudna att utnyttja sina studier och kunskap för att förverkliga en unik upplevelse som var den första av sitt slag. Expedition Arcada var ett mångsidigt och händelserikt projekt som involverade mycket uppgifter och ansvar på flera delområden. Detta arbete är inriktat mot ett av dess delområden, vilket involverade främst transport och logistiska arrangemang. Den utförda resan går in på en specifik form av äventyrsturism, alltså presenteras äventyrsturismen i allmänhet. Här kommer fram hur äventyrsturism skiljer sig från övriga former av turism samt hur dess popularitet växer. I arbetet utnyttjades upplevelseteorin av Sanna Tarssanen, som tar upp de punkter som anses nödvändiga för att skapa en upplevelse. Dessa punkter presenteras i detalj samt kopplas teorin med expeditionen och hur dessa punkter förverkligats. I arbetet tas också upp hur expeditionen blev till, hur den framskred samt vilka metoder och kanaler användes av deltagarna för att göra upplevelsen verklig. Expeditionens huvudsyfte och utförande presenteras kort, varefter det tas upp den avslutande delen av äventyret. För avslutningen ordnades ett gemensamt tillfälle för att deltagare, involverade och utomstående för att se och uppleva hurdan expeditionen slutligen blev. Denna expedition var den första av sitt slag, och förhoppningsvis en grund för framtida liknande projekt. I arbetet presenteras också förbättringsförslag och eventuella risker som kunde ha påverkat expeditionens flöde rejält.</p>	
Nyckelord:	Expedition Arcada, upplevelse, upplevelsetriangeln, gala-kväll, äventyr
Sidantal:	48
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	20.5.2016

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Tourism
Identification number:	5211
Author:	Keny Hedman
Title:	Expedition Arcada - En resa för livet
Supervisor (Arcada):	Hellevi Aittoniemi
Commissioned by:	Mervi Hernberg
<p>Abstract:</p> <p>This assignment focuses on Expedition Arcada, a unique adventure where students from Arcada were offered to use their studies and knowledge to take part in a one of a kind experience. Expedition Arcada was a versatile and eventful project that involved many tasks and a lot of responsibilities in several areas. This work is focused on one of its subdivisions, which mainly involved transport and logistical arrangements. This journey was a specific form of adventure tourism and therefore adventure tourism in general is explained. This involves the differences in adventure tourism versus other forms of tourism and how the popularity of adventure tourism is growing. In the task a specific theory about experience by Sanna Tarssanen was used, that describes points that are considered necessary to create an experience. These points are presented in detail and the theory connected to the actual experience and how the main points were achieved. The work also addressed what the expedition required to come true, how it progressed and what methods and channels were used by the participants to make the experience real. The expedition's main purpose is presented briefly, after which the final part of the adventure is explained. The experience ended with a common night spend with members and other people involved, as well as others who were interested about the project and experience how it succeeded. This expedition was the first of its kind, and hopefully a basis for future similar projects. Towards the end, suggestions for improvement are made as well as an analysis of risks that could have influenced the project.</p>	
Keywords:	Expedition Arcada, experience, the experience triangle, gala night, adventure
Number of pages:	48
Language:	Swedish
Date of acceptance:	20.5.2016

INNEHÅLL

1	Inledning.....	7
1.1	Frågeställning och avgränsning.....	7
1.2	Syfte	7
1.3	Bakgrund	8
1.4	Målet med Expedition Arcada.....	8
1.4.1	Aron Anderson.....	8
2	Äventyrsturism.....	10
2.1	Expedition Arcada som äventyrsturism.....	13
2.2	Upplevelseteori.....	14
2.3	Grunden för upplevelsetriangeln.....	14
2.3.1	Individualitet (yksilöllisyys).....	15
2.3.2	Äkthet (aitous).....	15
2.3.3	Berättelse (tarina)	15
2.3.4	Sinnen (moniaistisuus)	16
2.3.5	Kontrast (kontrasti)	16
2.3.6	Interaktion (vuorovaikutus).....	16
2.4	Upplevelsetriangelns olika nivåer	17
2.4.1	Motivationsnivån (motivaatio)	17
2.4.2	Fysisk nivå (fyysinen taso).....	17
2.4.3	Intellektuell nivå (älyllinen taso)	18
2.4.4	Emotionell nivå (emotionaalinen taso).....	18
2.4.5	Mental nivå (henkinen taso).....	18
3	Verkställande av Expedition Arcada.....	19
3.1	Planering	19
3.2	La Grave.....	20
3.3	Informationsflöde	21
3.4	Ansvarsområdet	22
3.5	Val av transportmedel.....	22
3.5.1	Buss.....	23
3.5.2	Tåg	23
3.5.3	Flyg.....	24
3.5.4	Bokandet av flyg	25
3.5.5	Transport i Frankrike.....	26
3.6	Expeditionen inleds	27
3.6.1	Expeditionen i La Grave	27

3.7	Expedition Arcadas avslutande	28
3.7.1	<i>Galakvällens förberedande</i>	28
3.7.2	<i>Galakvällen</i>	29
3.7.3	<i>Utmaningar</i>	30
4	Evaluering och analys	30
4.1	Kopplande av teori.....	30
4.1.1	<i>Expeditionsupplevelsen enligt nivåer</i>	32
4.2	Evaluering av expeditionen.....	33
4.3	Förbättringar	34
4.4	Risker	36
4.5	Avslutning.....	37
	Källor.....	39
	Bilagor.....	41

Figurer

Figur 1. Upplevelsetriangeln (Tarssanen)	14
Figur 2. Prisjämförelse av tågbiljetter	24

Tabeller

Tabell 1. Jämförelse av flyg från representativa flygbolag i maj 2015.....	25
Tabell 2. Riskanalys.....	24

1 INLEDNING

Under sommaren år 2014 presenterades för första gången möjligheten att ta del i en exceptionell äventyrsresa. Denna resa kom att vara något helt annorlunda i jämförelse med vanlig turism, och var i själva verket den första av sitt slag. Resans huvudsakliga mål var en klättringsupplevelse, där en rullstolsbunden person skulle klättra en hög bergsvägg. Hela resan skulle föras fram över media. Äventyret utfördes i La Grave, Frankrike, en lite by bland bergen i östra delen av landet. Bakom verkställandet av resan stod Patrick ”Pata” Degerman, som har haft just denna resa som mål i nästan 20 års tid. Patrick Degerman är så gott som den enda personen i Finland vars yrke är att vara äventyrare. Patas bakgrund och erfarenhet är oerhört mångsidig, och han föreläser även regelbundet om sina utförda resor. (Degerman, 2016)

Att få delta i detta äventyr var inte en självklarhet. Varje person som satt i flyget på väg mot Frankrike i Maj år 2015 hade blivit intervjuade, liksom många andra intresserade, och sedan blivit utvalda att få delta i resan. För att skapa denna resa krävdes mycket planering och beslutsfattande. Högskolan Arcada står idag bakom detta för deltagarna oförglömliga äventyr, och har skapat en grund för framtida motsvarande äventyr. Resan har inspirerat även andra skolor och visat att utbildning kan framgångsrikt förverkligas på många andra sätt än enbart i klassrumsmiljö.

1.1 Frågeställning och avgränsning

Till mitt ansvarsområde under expeditionen hörde att arrangera transporten till och från destinationen på ett kostnadseffektivt sätt. I detta arbete kommer jag främst att avgränsa mig till de delområden jag burit ansvar över. I arbetet evalueras expeditionens resemotod och genomförande med avsikten att få svar på hur deltagarna upplevde expeditionen och på vilka sätt expeditionen kunde ha utförts bättre.

1.2 Syfte

Syftet med arbetet var att analysera de olika faserna som uppstod i förverkligandet av expeditionen och på detta sätt få svar på vilka aspekter lyckades väl.

Målet är även att skapa en modell som kan stå som hjälpmedel i skapandet av likande.

1.3 Bakgrund

Idén om expeditionen uppstod år 1997, då Patrick Degerman för första gången funderat över möjligheten att en rullstolsbunden person skulle klara av att klättra en spikrak vägg. Ändå var det först år 2015 som möjligheten att förverkliga planen uppstod och en lämplig kandidat, Aron Anderson, hittades. Anderson hade både viljan och fysiken att klara av utmaningen, även om han inte har hela kroppens funktioner till sitt förfogande. Till resans ändamål hörde inte enbart klättringsutförandet, utan även att skapa en mängd med material om hur expeditionen förverkligades och framskred. Det utfördes även samarbete med olika företag, och material om förberedelserna och resans gång publicerades över webben både före och under resan. Resan krävde lång planering, och till deltagarna fördelades olika ansvarsområden.

1.4 Målet med Expedition Arcada

Målet med Expedition Arcada var inte enbart att förverkliga resan, utan även att utnyttja faktumet att resan skulle verkställas med hjälpen av en mängd studeranden från Arcada. Arcada är den första högskolan i Finland som varit med om att förverkliga en så här omfattande resa som aktivt visades upp på media, där studerandena hade möjligheten att utnyttja de färdigheter och den kunskap de erhållit under sina studier vid Arcada. Förhoppningsvis är Expedition Arcada inte enbart en resa som blev avklarad, utan även en inspiration för andra utbildningsnivåer och skolor att erbjuda utbildning i form av dylika resor och evenemang. Frågan var dock inte heller bara om utbildning, utan resan var också en möjlighet för varje deltagare att lära något mer om sig själv. Att se hur projektet påverkade varje deltagare och hur alla lärde sig att arbeta tillsammans var givande.

1.4.1 Aron Anderson

Aron Anderson är en ung och aktiv äventyrare som gärna åtar sig nya utmaningar. Då Aron för första gången fick höra om möjligheten att delta i detta projekt hade han svårt att tro att det verkligen skulle nå dagsljuset. Även med en mångsidig idrottarbakgrund var

han nervös för utförandet, men under resan försvann nervositeten i en lugn och professionell prestation. (Anderson, 2016)

Aron är född i Januari år 1988, och levde ett normal friskt liv fram till 8 års ålder, då han blev diagnostiserad med cancer. För att överleva canceren krävdes en operation, som utfördes framgångsrikt då Aron var 9 år. Efter operationen kvarstod en bestående funktionsnedsättning vilket inneburit att Aron varit beroende av rullstol sedan dess. Aron har ändå inte låtit rullstolsbundenheten stoppa honom eller påverka sin livskvalitet. Idag är Aron en professionell idrottare, som har en bakgrund i bl.a. segling, friidrott och kälkhockey på en professionell nivå. (Aronanderson, 2016)

År 2013 gjorde Aron ett beslut att utvidga sitt sportutövande från de sporter han har aktivt tagit del i till att även bli äventyrare. För Aron innebär detta att han regelbundet deltar i mängder av projekt, ofta ett flertal på samma gång. Dessutom delar Aron med sig av sin erfarenhet och kunskap genom att hålla ca. 100 föreläsningar per år. På detta sätt kan han föra fram mycket av vad han har upplevt, och samtidigt är ett av målen att samla in pengar för barncancerfonden. I skrivande stund har Aron samlat in över 3,5 miljoner kronor till fonden. Aron berättar att några av de bästa stunder han varit med om under sin karriär inkluderar bl.a. bestigningen av berget Kebnekaise i Sverige som första person i rullstol, samt hockeyspel under Paralympics i Vancouver med fullsatt arena. Arons framtida mål är att få göra liknande uppdrag som han gör nu men i mer internationell form, och att få dela med sig av sina äventyr i bl.a. USA. (Anderson, 2016)

Trots att Aron har en mängd oförglömliga resor bakom sig var deltagandet i Expedition Arcada ändå en lika stor upplevelse för honom som det var för varje studerande, lärare och stödperson på plats. Resan lämnade en massa goda minnen och stunder att komma ihåg, men för Aron var det ändå bara en etapp i livet. Med hans eget motto för livet: "Ju större mål desto bättre resa" - kommer Aron garanterat att delta i flera resor och äventyr, som de flesta bara kan drömma om. (Anderson, 2016)

2 ÄVENTYRSTURISM

Att resa har varit en växande trend, som sedan det föregående århundradet har utvecklat sig i snabb takt. Till mångas livsstil hör att resa med jämna mellanrum, och globalt sett reste en miljard turister runt i världen år 2013, dvs. en stor andel av världsbefolkningen. Detta innebär ett stort pengaflöde till måldestinationerna, som skapar arbetsmöjligheter inom många branscher och företag. Globalt sett berör var elfte arbetsplats turism-branschen, samtidigt som turismen består av upp till 9 % av den globala BNP:n. (UNWTO, 2014)

Eftersom turismen har en så märkbar inverkan på hela världsekonomin, finns det länder och destinationer vars inkomst är fullkomligt beroende av turismen och flödet av människor som är intresserade av det som destinationen har att erbjuda. Det skapas arbetsplatser runt människornas intresse, och detta fenomen växer i en grym takt även i dag. (BBC, 2014)

Olika turismtyper är massturism, hälsoturism, business turism, charter turism, äventyrsturism m.fl. En viss destination kan vara uppbyggd runt en viss typ av turism, då till exempel äventyrsresenären kanske inte hittar något av intresse i massturismdestinationerna. Snarare kan äventyrsresenärens intresse vara det rent motsatta. De som har intresse för massturism är ofta ute efter att få koppla av på en strand, ta sig till storstäder och spendera tid i affärer eller besöka de populäraste sevärdheterna, och de reser så gott som alltid i grupp (UNWTO, s14). Varje turismtyp går ytterligare att dela in i mindre grupper med tanke på olika intresseområden eller mål för resan, vem det är som reser eller hur resan utförs, men eftersom fokus för detta arbete inte är turismen i allmänhet, utan snarare äventyrsturism, kommer de övriga områdena inte att presenteras något djupare. (HRI, 2007)

Även äventyrsturism kan delas in i flera olika delar. Enligt UNWTO är det frågan om äventyrsturism då två av de tre nedan nämnda punkterna uppkommer under resan. Den första punkten är fysiska aktiviteter, vilket kan innebära nästan vilken motionsform som helst, såsom klättring, vandring, cykling eller dylikt. Den andra punkten är att denna form av turism utförs i en naturlig miljö, vilket innebär att man tar sig längre bort från städer

för att komma i kontakt med de äventyr som naturen har att erbjuda. Den sista punkten är att komma i kontakt med lokalbefolkningen i destinationen (UNWTO, 2014, s.10). Samtidigt som åtminstone två av dessa punkter skall uppfyllas, gäller även samma regler som för att klassa själva turismen – under resan måste det ske en övernattning, men samtidigt skall längden på resan inte överskrida ett år. (UNWTO, 2014)

Mellan de olika turismtyperna förekommer också olika trender. UNWTO:s forskning visar att äventyrsresenären ofta är färdig att investera mycket mera pengar under resan än vad många andra typers resenärer är. De vill ha mera upplevelser av resan än vad den ordinära resenären, och är därmed villiga att betala mera. (UNWTO, 2014)

Äventyrsturism erbjuder många olika former av turism inom sin egen kategori. Äventyrsturismen är inte riktad till någon specifik åldersklass, och det existerar inga regler för vad som borde göras. Det existerar inte heller några stora skillnader mellan könen med avseende på vem som reser mera, utan fördelningen mellan kvinnor och män är ganska jämn. T.ex. är cykling, orientering, dykning eller camping alla olika former av äventyrsturism, och dessa idrottsformer klassas främst som ”lätt” äventyrsturism. Däremot kan man klassa paraglidning, klättring eller vandring som en tyngre form av äventyrsturism. Klasserna är många och erbjuder möjligheter för resenären enligt hans eller hennes intresseområde och kondition. (Fairtrade, 2013, s.4-6)

Att intresset för äventyrsturism har ökat framkom bland annat i en undersökning gjord av UNWTO under år 2013, där de jämförde hur mängden resenärer inom äventyrsturismen har förändrats från år 2009 till år 2012. Regionerna som analyserades var Europa, samt Nord- och Syd Amerika. I dessa områden hade sådan äventyrsturism som kan klassas som ”lätt” ökat från 24,8 % till 37,2 % under åren 2009 till 2012, medan ”tyngre” former av äventyrsturism hade ökat från 1,6 % till 4,7 % under denna tidsperiod. Skillnaden är enorm och tyder på att äventyrsturismen borde få mera uppmärksamhet bland andra turismformer. Samtidigt som antalet äventyrsturer ökar, är de även färdiga att investera allt mer pengar för att få en upplevelse som ingen annan reseform kan erbjuda. (Fairtrade, 2013, s.4-6)

Resenären värdesätter allt oftare en minnesvärd reseupplevelse och utnyttjar alla de möjligheter som destinationen har att erbjuda, som inte längre går att förverkliga då resan väl är över. I klassen lätt äventyrsturism hade resenärerna från Europa och Syd- och Nordamerika sammanlagt ökat på sina reseutgifter med mer än 19 % per år under tidsperioden 2009-2012. Den högsta investeringen kom från Sydamerikanerna, vilka hade ökat på sina utgifter med mer än 25 % per år. År 2012 låg den totala investerade summan för alla de ovannämnda områdena mellan \$897 och \$1501 per resenär. Däremot hade den mer krävande eller tyngre formen av äventyrsturism en ännu större ökning i intresse och investering under tidsperioden 2009-2012. (Fairtrade, 2013, s.6-8)

Ökningen i tung äventyrsturism var i de ovannämnda områdena i medeltal 46 %. Även här hade sydamerikanerna den största ökningen, nämligen 85 %. Skillnaden är enorm. År 2012 låg de investerade summorna per resenär mellan \$924 och \$1333. Samtidigt som resenären är färdigt att sätta mera pengar på resan har det också skett en jämn ökning i mängden utrustning som tas med, som ytterligare räknas till inför resan. Det kan t.ex. vara frågan om någon viss typ av klädsel för specifika omständigheter. (Fairtrade, 2013, s.6-8)

Jämfört med personer som föredrar de mer vanliga turistformerna är äventyrsturister mer aktiva med att leta fram information på förhand. I allmänhet kan det vara lättare för en resenär att först beställa sin paketresa till en destination och sedan på plats utforska en del av de aktivitetsalternativ som man kan välja att göra. Äventyrsresenärer vill däremot gärna planera sin resa väldigt långt själv, eller åtminstone vill de välja själva i hurdana omständigheter deras resa kommer att utföras. Att göra en djupare forskning av resedestinationen på förhand höjer ofta även på intresset för denna. Forskningar visar att endast ca en tiondel av äventyrsresenärer väljer att *inte* ta reda på mycket om destinationen i förväg. De övriga forskar aktivt på internet eller kontakter vänner och bekanta, eller så kan de använda sig av tidningar eller se på TV-program som beskriver området bättre. Genom att veta mera om destinationen på förhand kan resenären ha klarare förväntningar, och dessutom blir planeringen av resan på detta sätt lättare. Förutom att äventyrsresenärerna söker information om destinationen i förväg är de även väldigt ivriga med att dela med sig av sina erfarenheter efteråt, vilket för budskapet vidare i kontaktkedjan – äventyrsresenären rekommenderar resedestinationen för sina bekanta, som sedan i sin tur blir

resenärer och sedan budbärare. Sannolikheten att en person som utfört en äventyrsresa kommer att göra det på nytt är också väldigt hög. Nästan $\frac{3}{4}$ av dem som reser planerar att utföra något slags äventyr på sin kommande resa, vilket också kan vara orsaken till att trenden ökar. Ofta är resenären intresserad av *någon annan* liknande aktivitet inför sitt nästa resmål, även om detta kan variera från person till person. Enbart var femte resenär är ivrig att delta i samma aktivitet som de gjort redan tidigare. (Fairtrade, 2013, s.10-13)

2.1 Expedition Arcada som äventyrsturism

Expedition Arcada uppfyllde alla de tre ovannämnda kraven för äventyrsturism. Under resan utfördes olika former av motion och aktiviteter, och för många var det också en stund att totalt lämna bort mobilen och annan elektronik, då lokala nätverken och förbindelserna var så gott som obefintliga. Dagarna gick ut på att hjälpa varandra, förbereda nästa steg för projektet och skapa dagligt material om äventyret till webben. Till skillnad från allmän äventyrsturism var budgeten för Expedition Arcada ändå förmånlig för dem som deltog. Meningen var att skapa en unik upplevelse, men samtidigt ville man minimera kostnaderna på alla fronter. Stöd i form av pengar, kost och produkter erbjöds av Forum, K-Market, Teho Sport, Doctagon, Buff, Gloryfy, Pekkaniska, Razer Real, Santa Maria, Folksam, 3M, Lyreco, Prezi och Rendezvousenfrance. Partioaitta erbjöd rabatter för ett engångsköp för varje expeditionsmedlem och Degerman utnyttjade sina kontakter för att få tag på all den utrustning som expeditionen kunde tänka sig behöva. Utan dessa företag och organisationer som gav sitt stöd hade expeditionen inte varit möjlig att förverkliga.

I resan deltog över 50 personer varav de flesta var studeranden, och där till stödpersoner såsom lärare, bloggare och klättringserfarna personer. Att förbereda och verkställa resan var inte lätt. Då deltagarantalet var så stort fanns en mängd med uppgifter att sköta och många behövde hjälp med att verkställa sin egen andel.

2.2 Upplevelseteori

Ett av de största målen för Expedition Arcada var att skapa en oförglömlig upplevelse för alla deltagare. En upplevelse kan nås på många olika sätt inom nästan vilket område som helst, men varje upplevelse följer ändå samma modell och har vissa krav som gärna bör uppfyllas. En upplevelse kan t.ex. klassas som en tjänst, och vare sig det är frågan om en resa till södern eller en kväll i en restaurang så är det ändå individen som upplever tjänsten som avgör om kraven är uppnådda. Då upplevelsen följer de nedannämnda specifika elementen (se upplevelsetriangeln), blir den unik och oförglömlig. (Tarssanen 2009, s.8-12)

Figur 1. Upplevelsetriangeln (Tarssanen)

2.3 Grunden för upplevelsetriangeln

För att noggrannare illustrera upplevelseteorin beskrivs till följande Sanna Tarssanens figur, den s.k. upplevensetriangeln. Pyramiden beskriver hur man stegvis bygger upp en lyckad upplevelse. Då upplevelsen skapas är det första steget att väcka intresse eller motivation för en viss erfarenhet. Basen för den motiverande faktorn är indelad i sex olika delar, som beskrivs till följande. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.1 Individualitet (yksilöllisyys)

Detta är ett av de enklaste kraven för att nå en upplevelse, men kan kräva mängder av tid och investering för att lyckas i verkligheten. Individualitet innebär att resan eller tjänsten är av ett slag som inte går att uppleva någon annanstans på samma sätt, och är därmed en basfaktor för en unik upplevelse. Möjligheterna för att göra en resa individuell är obegränsade. Det finns ingenting som är rätt eller fel, utan enbart den egna viljan styr processen som sedan låter resenären avgöra hur mycket hen är redo att betala för just den upplevelsen. Ju mera unika element som kopplas samman, desto större inverkan har det på kostnaderna, vilket i sin tur påverkar vilken resenär som är beredd att välja upplevelsen. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.2 Äkthet (aitous)

Äktheten spelar en stor roll för upplevelsen. Med äkthet avses att den produkt eller tjänst som utgör upplevelsen är kopplad med kulturen och upplevs som autentisk. Även en så kallad kopia av något kan kännas äkta, om de följer den originella meningen. En restaurang kan t.ex. erbjuda maträtter som härstammar från en viss kultur eller en viss region, även om den valt att påverka smaken med egen variation. Också här är äktheten sist och slutligen avgjort av kunden själv, då det egentligen inte finns ett rätt eller fel. Hur väl äktheten uppnås avgörs enligt hur väl resultatet möter förväntningarna. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.3 Berättelse (tarina)

En berättelse bakom en tjänst eller upplevelse har en enorm betydelse, och stöder samtidigt äktheten. Då en individ gör valet att ta del i en upplevelse är det nödvändigtvis inte bara p.g.a. upplevelsen själv, utan valet påverkas även av hurdana känslor som väckts hos individen. En restaurang som är femstjärnigt klassad kan naturligtvis dra åt sig kunder p.g.a. sin goda status, men för att sedan få flera kunder än de andra femstjärniga restaurangerna i regionen kan det vara bra att ha en berättelse, en bakgrund med restaurangen. En kort historia om hur verksamheten grundades, vem som står bakom den och varför statusen idag är den som den är, kan bära en märkvärdig betydelse för vem väljer att besöka restaurangen. Samma gäller för resor i alla former, då en berättelse om en destination lätt ger den mycket mervärde. Berättelsen måste dock vara trovärdig. Falska eller

överdrivna berättelser kan ha en motsatt effekt. En trovärdig berättelse innehåller oftast detaljer, och detaljerna måste vara sådana att de inte orsakar konflikter. Därför är en sann historia oftast den som stöder berättelserna bäst. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.4 Sinnen (moniaistisuus)

Sinnen påverkar upplevelsens helhetskänsla. En god upplevelse är enhetligt verkställd så att de flesta delområdena av upplevelsen upplevs som positiva. Detta kräver noggrannhet och detalj. Exempelvis då den femstjärniga restaurangen serverar sin måltid, så serveras den professionellt, måltiden ser god ut och erbjuder en förväntad smakupplevelse. Även om allt detta vore lyckat, kan det vara att andra omständigheter, såsom kunderna vid bordet bredvid eller ljud från köket, kan påverka upplevelsen negativt. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.5 Kontrast (kontrasti)

Med kontrast avses att kunden väljer en tjänst för att den upplevs som annorlunda. Oftast är det frågan om att kunden vill rymma från vardagen och de normala rutinerna, för att få uppleva något som inte upplevs vanligtvis eller regelbundet. En välplanerad upplevelse kan få en kund att tänka på ett annat sätt eller att hitta små detaljer i vardagen som avviker från rutinerna. Den positiva känslan för kontrasten kan vara märkvärdig, men beror också på individen i fråga. En person från Australien blir med stor sannolikhet mycket mer intresserad av snö än vad en finländare, som upplevt vintern årligen. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.3.6 Interaktion (vuorovaikutus)

Interaktionen är också en av de viktigaste aspekterna för en lyckad upplevelse. Vare sig det är frågan om en resa med en person eller en guide, en familj eller en obekant grupp, måste det finnas kommunikation mellan individerna. Speciellt då personerna inte känner varandra är det viktigt att de blir introducerade. Känslan av obekantskap i en situation där man måste vara i kontakt med varandra kan vara ett enormt hinder för att verkligen nå den önskade känslan av upplevelsen. (Tarssanen 2009, s.12-16)

Enligt **Sanna Tarssanen** är dessa sex element grunden för den lyckade upplevelsen. En stor vikt ligger som sagt dock hos individen själv, då alla inte nödvändigtvis bär samma intresse för aktiviteter. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.4 Upplevelsetriangelns olika nivåer

Medan dessa ovan presenterade element bildar basen för pyramiden (dvs. upplevelsen), byggs den slutliga upplevelsen stegvis upp av olika nivåer för att upplevelsen skall bli optimal. För att en erfarenhet skall klassas som en upplevelse, måste inte *alla* dessa nivåer vara involverade, men de avgör starkt hur stor inverkan upplevelsen har haft på individen. Ju närmare toppen man når, desto bättre blir upplevelsen. Nivåerna är 5 stycken: Motivationsnivån, fysiska nivån, intellektuella nivån, emotionella nivån samt mentala nivån.

2.4.1 Motivationsnivån (motivaatio)

Motivation innebär att det väcks upp en vilja eller ett intresse för upplevelsen hos kunden eller målgruppen. Motivation är nödvändigt för att få igång processen att skapa upplevelsen. Källan för motivation bör vara presenterad på ett så neutralt sätt som möjligt, samtidigt som den måste vara mångsidig, för att nå så många som möjligt. Om en tjänst eller upplevelse marknadsförs fram till minsta detalj, uppstår alltid risken att någon av detaljerna inte bär samma dragningskraft hos en individ som det gör hos en annan, och kan då begränsa intresset hos den önskade målgruppen. Då negativa känslor oftast är starkare än de positiva, kan det vara avgörande för beslutet. Redan vid marknadsföringsskedet skall materialet få fram så mycket som möjligt av de sex ovannämnda baselementen i triangeln (Tarssanen 2009, s.12-16).

2.4.2 Fysisk nivå (fyysinen taso)

Då intresset är väckt hos målgruppen är följande påverkande faktor den fysiska nivån, dvs den fysiska upplevelsen av tjänsten eller produkten. Centralt är känslan av bekvämlighet: basbehov såsom hunger och tillgång till toalett är bemötta och kunden känner sig

trygg. I allmänhet följs denna regel, men däremot finns det undantag som t.ex. extrem-sporter, där adrenalinrushen är en del av erfarenheten, även om meningen här inte är att förorsaka olycksfall. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.4.3 Intellektuell nivå (älyllinen taso)

På den intellektuella nivån skapas en tankeväckande upplevelse, där individen lär sig något nytt, hanterar ny information och skapar nya åsikter. På den intellektuella nivån görs det egentliga beslutet om ifall upplevelsen verkligen är lyckad eller inte. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.4.4 Emotionell nivå (emotionaalinen taso)

Emotionella nivån är egentligen den avgörande fasen för upplevelsen. Individuellt sett kan den emotionella reaktionen inte förutspås. Ofta involverar reaktionen en stark positiv känsla av lyckande, vinnande, glädje, nöjdhet eller känsla av visdom – känslorna kan egentligen vara vilka starka positiva känslor som helst som bygger sig på den intellektuella, fysiska eller motivationens nivå. (Tarssanen 2009, s.12-16)

2.4.5 Mental nivå (henkinen taso)

Den mentala nivån hör egentligen ihop med emotionella nivån, eftersom den också involverar känslor. Den mentala nivån hör dock ihop med känslan som resenären har efter resan. Upplevelsens mentala inverkan är varierande och påverkar var och en på olika sätt. I bästa fall har känslorna varit så positiva att det kan ha ändra deltagarens tankesätt. Individen kan tänka att hen ändrat sig eller att hen personligen påverkats av erfarenheten. Också goda intressen kan uppstå som t.ex. nya hobbyer eller ändringar i vardagslivet genom att värdesätta tid och aktiviteter på ett annat sätt. (Tarssanen 2009, s.12-16)

3 VERKSTÄLLANDE AV EXPEDITION ARCADEA

Mängden studeranden som ansökte för att få vara med i Expedition Arcada var stor. I själva verket var det nästan dubbelt med ansökande i förhållande till antalet slutliga deltagare. På grund av detta var de utvalda deltagarna mycket engagerade i att skapa en unik resa. Första fasen för att få delta var att kandidaterna skulle skicka in en kort ansökan om sig själva, som begränsade sig till 400 ord, men som samtidigt skulle ge en så mångsidig bild av kandidaten som möjligt. Sedan intervjuades kandidaterna av Patrick Degerman samt Catarina Degerman och Nina Rikberg, vilka hjälpte till att förverkliga projektet. I intervjun fick deltagarna i ca 10 minuters tid besvara frågor samt berätta om sig själva. Intervjuerna hölls i november år 2014, och i januari år 2015 publicerades sedan en lista på kandidaterna som sist och slutligen skulle få möjligheten att delta i expeditionen.

Sedan ordnades ett första möte för de nyvalda deltagarna av Expedition Arcada, där de olika arbetsuppgifterna presenterades. Deltagarna skulle indelas i att jobba med följande delområden: media, turism (transport), skrifter, säkerhet, klättring, mat och tillredning, fotografering samt editering.

3.1 Planering

Då deltagarna var utvalda satte planeringen i gång med samma. Från januari framåt ordnades regelbundna möten för att hålla koll på hur förverkligandet av arbetsuppgifterna framskred. Under första mötet framförde Patrick Degerman en presentation om arbetsfördelningen under resan, och alla deltagare fick även kort presentera sig. Nästan varje möte startade med en gemensam genomgång av vad man åstadkommit och vad som borde utföras till följande. Dessa stunder var väldigt viktiga för att helheten skulle lyckas, eftersom det för de flesta var totalt nya uppgifter som arbetades med, och det också var första gången i Finland som något liknande som detta verkställdes. Efter varje informationstillfälle ordnades gemensamma stunder för deltagarna med program där alla kunde lära känna varandra, vilket var viktigt för att skapa en känsla av gemenskap och tillit inför expeditionen bland de 45 utvalda studerandena. På det viset kände man till sina arbetskamrater samt visste vem man kunde vända sig till för att få svar på specifika frågor utanför det egna kunnandet.

I expeditionen deltog det studeranden från så gott som alla studieområden som Arcada erbjuder, och deltagarna arbetade med uppgifter som var närmast deras egen utbildning. Vissa kom att bära mera ansvar under förberedelserna, andra mera på plats, men ändå hade alla konstant något att göra. Det viktigaste var att hitta sponsorer och stöd, eftersom hela expeditionen skulle förverkligas med en väldigt liten budget. Tanken var även att expeditionen skulle erbjuda material till sponsorerna som gentjänst för donationerna. Detta är också orsaken varför media-teamet hade flest deltagare: varje sponsor fick sina egna videoklipp relaterat till sina egna produkter, och på det viset fick de synlighet under expeditionens gång.

3.2 La Grave

Expedition Arcada kunde egentligen ha förverkligats nästan var som helst, men det fanns ett antal orsaker vilket gjorde att La Grave passade utmärkt för denna äventyrsresa. La Grave är en liten by i Frankrike bland bergen i östra delen av landet. Området där La Grave ligger är glest bebott och omges av enorma berg så långt ögat kan nå. La Grave är inte ett speciellt berömt turistområde att ta sig till, men en stor del av verksamheten på området involverar turismen, då äventyrare från alla håll kommer dit speciellt för att klättra, vandra eller utöva vintersporter. De högsta bergen på områden är även snöbelagda så gott som året om. Under expeditionen utfördes bergsklättringen längs en Via Ferrata-rutt, vilket är en stege fastbyggd i bergsväggen för att man lättare ska nå toppen. Denna rutt som expeditionen utnyttjade var inte den enda i området, utan det fanns mängder av alternativ för dem som vill klättra olika rutter och även få en större utmaning.

Det förväntades att Expedition Arcada skulle få besök av lokalbefolkningen som visste om expeditionen eller själva kom för att klättra, men dessa kom inte att förorsaka problem för expeditionens verkställande på plats. En av orsakerna varför just La Grave valdes som destination för expeditionen var det låga invånarantalet på området samt goda möjligheter för att utföra det mållagda. Tanken var även att expeditionen skulle förverkligas utan några utomstående tjänster på plats, med för det mesta mat från hemlandet och övernattning i tält. Ett eget nätverk skapades på plats för att få igång det nödvändiga för media sändningar och editering av material.

Tjänsterna på området utnyttjades sist och slutligen några fåtal gånger, främst för att fylla på fältköket. Det märkts dock att maj inte var turistsäsong eftersom affärerna var öppna väldigt få timmar om dagen och kunde även vara stängda då de meddelat att affären var öppen. Eftersom det ändå hade beräknats att nästan allt som förbrukades togs med från hemlandet, var detta inte ett desto större problem för expeditionen.

3.3 Informationsflöde

Med 45 för varandra tidigare obekanta studeranden och andra personer i ledande roller och guidning, skulle det inte ha varit lätt att arbeta tillsammans om det inte skulle ha byggts upp ett stabilt och igenomtänkt nätverk för kommunikation. Alla deltagare i Expedition Arcada använde flera mediekanaler för att dela information med varandra. Även om många arbetade rätt självständigt eller i mindre grupper, kunde det behövas hjälp med att sköta någon uppgift nu som då, och naturligtvis behövdes då en portal där alla deltagare kunde nå varandra så lätt som möjligt. Den huvudsakliga kanalen som användes för informationsflöde var *Basecamp* – ett webbaserat program där man kunde diskutera med varandra. I programmet kunde man också skapa uppgifter och mellanfaser för dem, samt kryssa för då uppgiften var avklarad. Här delades information om hur uppgifterna framskred i realtid med deadline fram till avfärden. Basecamp meddelade också per mail åt varje gruppmedlem då nya meddelanden kom fram på webben, vilket gjorde att alla hade konstant koll över situationen.

Ursprungligen var Basecamp den enda källan som användes för informationsflöde, men senare användes även Google Drive för gemensamma dokument där det direkt kunde editeras, utan att behöva skicka över en smått ändrad fil till flera personer.

Strax innan avfärd skapades också en Facebookgrupp för alla deltagare. Tanken från första början var att man enbart skulle användas Basecamp som informationskälla, för att inte blanda ihop arbetsuppgifter och fritid, men Facebook fungerade betydligt bättre vid små ärenden och att få tag på information snabbt. Efter resan delades också mycket bilder med varandra på gruppen för att alla skulle få välja sina eller se höjdpunkter på vissa situationer.

3.4 Ansvarsområdet

På grund av mina studier och min erfarenhet inom turism branschen blev min uppgift att arrangera transport för alla deltagare. Detta innebar att ta reda på den mest effektiva metoden kostnads- och tidsmässigt för att nå destinationen, samt att planera hur det övriga materialet och utrustningen skulle nå La Grave. Dessa ansvarsuppgifter skötte jag tillsammans med medstuderande Marie Kellgren. Eftersom vi var bekanta från tidigare var det lätt att sätta igång med samarbetet.

Medan vårt gemensamma ansvar var transport, så arbetade resten av deltagarna med sina egna uppgifter kring media, radiosändning, film, sponsoruppgifter, klättring och säkerhet. Även om grupperna var många och hade sina egna ansvarsområden, så var det viktigt att alla oavsett hade kontakt med varandra och lärde känna varandra för att kommunikationen och samarbetet skulle fungera smidigt. Därför var det viktigt att skapa en känsla av samhörighet. Den samhörighet som skapades inom gruppen hjälpte även med att hålla motivationen uppe från januari enda fram till själva expeditionen i maj bland deltagarna.

3.5 Val av transportmedel

Att välja transportmedel för expeditionen gjordes relativt snabbt och det fanns klara orsaker till de slutliga valen. Som alternativ övervägdes huvudsakligen flyg, tåg och buss. Från första början kändes flyg som det mest logiska alternativet eftersom det var det överlägset snabbaste transportmedlet. Den slutliga resan utfördes därmed 7.-15.5.2015 med flyg från Helsingfors till Geneve i Schweiz, och sedan med busstransport från flygfältet i Geneve till La Grave, vilket i sin helhet tog ca 8 timmar. Genom att välja det snabbaste alternativet sparades tid och krafter för den verkliga utmaningen – att se till att expeditionen löpte som förväntat. Flyg, buss och tåg jämfördes ändå sinsemellan för att säkerställa att flyg verkligen var det bästa alternativet. Jämförelserna som gjordes blev dock rätt grova eftersom resultaten baserade sig på riktgivande kalkyleringar, inte exakta summor.

3.5.1 Buss

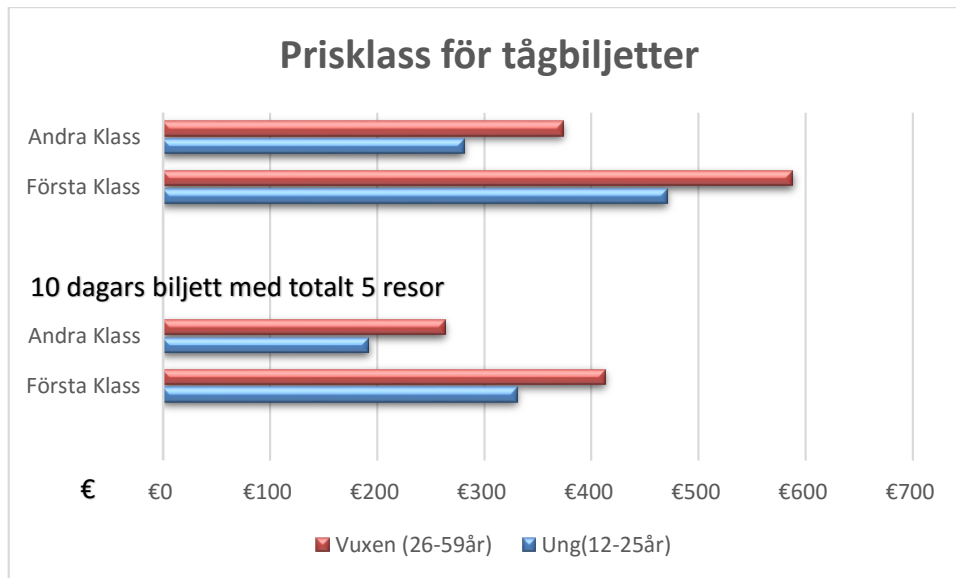
En prisjämförelse skapades genom att skicka en förfrågan till STA, Suomen Turistiauto. STA är ett företag i Finland som har mycket kunskap och erfarenhet inom turistbranschen. Företaget är grundat år 1950 och erbjuder transport med välutbildade chaufförer både inom och utanför Finland. En stor del av deras tjänster och paket är riktade för områden i Europa. De har också en egen resebyrå som erbjuder paketresor med övernattning, transport och måltider. Sanna Lehtimäki, försäljningschef på STA, skickade ett anbud där priset på transporten informerades vara ca. 10 000€ (STA, 2015, Lehtimäki). Ytterom detta skulle det uppstå kostnader, såsom färja, övernattning för chauffören, vilket skulle öka priset betydligt. Kostnader för pauser, mat och övernattningen borde också iakttas för hela gruppen, vilket åter igen hade ökat kostnaderna med en större marginal.

Även om busstransporten hade varit ett gott ekonomiskt alternativ, så hade den långa bussfärden ändå haft en väldigt stor inverkan på fokus och orkandet då gruppen väl nått destinationen. Hade Expedition Arcada valt att använda sig av buss, hade det krävts ca 3 extra dagar för både tur- och returesan för att ha kunna avklara den 3000 km långa färden mellan Helsingfors och La Grave i Frankrike. Alternativet busstransport slopades därmed både av ekonomiska och tidsmässiga stäl.

3.5.2 Tåg

Att resa med tåg övervägdes, men efter utforskning av detta alternativ konstaterades det snabbt att det skulle ha uppstått samma problem som med bussresan, nämligen en förlängd tidtabell. Därtill skulle tågresan inte ha varit lika kostnadseffektiv som flyg. Tågresan hade inkluderat ett byte under färden, och ändå skulle gruppen inte nått slutdestinationen direkt utan det skulle ha varit tvunget att utnyttja buss på slutsträckan i varje fall. Eftersom tågresan inte skulle ha kunnat genomföras med enbart ett tåg, skulle varje deltagare ha varit tvungen att ha flera biljetter, vilket i sin tur hade höjt priset per individ. Forskningsresultaten visade att utnyttjande av interrail-biljetter skulle ha varit det smartaste alternativet prismässigt, men även det hade varit förhållandevis dyrt. För att få rabatt för interrail-biljetterna krävdes inte enbart att man var studerande, utan rabatterna var även beroende av ålder, vilket gjorde att en stor del av deltagarna inte hade kunnat utnyttja förmånen för det billigare resealternativet med tåg. Enbart prisskillnaden hade varit en

tillräcklig orsak att inte välja tåget som ett alternativ, men återigen hade det haft en väldigt drastisk inverkan på resans tidtabell.

Figur 2 Prisjämförelse av tågbiljetter (vr.fi, 2015)

2015

Som bilden ovan visar var prisklasserna år 2015 olika beroende på vilken biljett som valdes, vilken reseklass som valdes samt i vilken ålder resenären var. En studerande på 26 år eller mer hade inte haft möjligheten att utnyttja studierabatter. Sedan 1.1.2016 har VR ändrat priserna och tiderna för interrail biljetterna (vr.fi, 2015).

3.5.3 Flyg

Vid utforskning av flyg som transportmedelsalternativ jämfördes olika flygbolag sinsemellan. Jämförelserna som utfördes i februari år 2015 kan ses i tabellen nedan. Efter dessa jämförelser var det klart att flyg var det bästa alternativet både ekonomiskt och tidsmässigt för hela gruppen. Expeditionen var tvungen att använda sig av ett resebolag för flygen för att minimera riskerna, då det alltid fanns en källa att kontakta ifall det skulle ske ändringar av något slag eller ifall det skulle ske olyckor som kunde kräva extra arrangemang.

Tabell 1. Jämförelse av flyg från representativa flygbolag i maj 2015 (finnair.com, norwegian.com, turkishairlines.com, lufthansa.com)

<i>Flygbolag</i>	<i>Rutt</i>	<i>Klass</i>	<i>Tid</i>	<i>Pris (biljett)</i>
<i>Finnair</i>	Helsingfors – Geneve (Schweiz)	Economy	ca. 3 timmar	227,31€
<i>Norwegian</i>	Helsingfors – Oslo, Oslo – Geneve (Schweiz)	Economy	ca. 12 timmar	265,90€
<i>Turkish Airlines</i>	Helsingfors – Istanbul, Istanbul – Geneve (Schweiz)	Economy	ca. 10 timmar	279€
<i>Lufthansa</i>	Helsingfors – München, München – Lyon (Frankrike)	Economy	ca. 7 timmar	372,79€

3.5.4 Bokandet av flyg

Meningen med bokningen var ursprungligen att kontakta flera representanter från olika flygbolag för att få olika anbud, och sedan se ifall de hade intresse att sänka flygbiljetternas pris. Budgeten för expeditionen var begränsad, och därför försökte vi minimera kostnaderna på alla fronter. Genom att erbjuda korta videoklipp om flygresan så att flygbolaget skulle få synlighet önskade vi att vi skulle ha fått biljettprisen neddragna, men inget flygbolag var intresserad av sådan sponsorer.

Det slutliga valet över transportmedel och flygbolag gjordes sist och slutligen snabbt på grund av den pressande tidtabellen. Tillsammans med Marie kontaktade vi SMT, Suomen Matka Toimisto, som sedan bokade flygbiljetter till expeditionen via Finnair. Finnair var det enda flygbolaget som hade att erbjuda direktflyg till det närmaste flygfältet, i Geneve.

Eftersom expeditionen vände sig till en resebyrå av säkerhetsskäl, påverkade detta det slutliga biljettpriset. Priserna var slutligen ca 100 euro dyrare per biljett än vad de ursprungliga jämförelserna visat, och därtill betalades en 80 euros tjänsteavgift per biljett. Flygbolagen hade alltså en dyrare prisklass då grupper med så många deltagare reser tillsammans, vilket hade en stor inverkan på budgeten (Tuusa, 2015)

3.5.5 Transport i Frankrike

Vid sidan om arrangemangen kring flygen var en del av uppgifterna också att arrangera busstransporten i Frankrike. För att nå La Grave från flygfältet utnyttjades lokala bussar för den ca. 4 timmar långa sträckan genom bergen och småstäder. Tillsammans med Inna-Pirjetta Lahti, en bloggare och företagare med en lång och mångsidig erfarenhet inom företagsvärlden och evenemangplanering, jämfördes transportmöjligheterna sinsemellan (<http://innastus.fi/>). Lahti fungerade som en viktig stödperson för expeditionen.

Den originella tanken var att Expedition Arcada skulle få synlighet i Frankrike, och lika så skulle La Grave få synlighet och besök av en större grupp tack vare expeditionen. Det ansågs vara en ömsesidigt gynnsam situation för expeditionen och den franska turistbyrån som ställde upp för att ordna busstransporten. Vi kontaktade en representant från Frankrikes turistråd Atout France, som arbetade i Danmark. Representanten skulle stöda Expedition Arcada genom att arrangera bussarna för transporten mellan flygfältet och La Grave. Eftersom arrangemangen skulle skötas av landets turistråd, förväntades det att expeditionen kunde spara på kostnaderna för transporten och samtidigt skulle Expedition Arcada blanda annat placera turistrådets logo på hemsidan för synlighetens skull.

Tyvärr misslyckades denna plan, eftersom representanten inte lyckades ordna transporten för expeditionen i tid. Den första kontakten med representanten gjordes över en månad innan själva expeditionen. Representanten fick den information om antal och tidpunkt som behövdes, vilket inkluderade uppdateringar och fakta som representanten önskade mer än tre gånger i veckan i genomsnitt. Flera personer talade också med representanten per telefon under tidsperioden, men oavsett lyckades turistrådet inte erbjuda expeditionen bussar i tid. Expeditionen var tvungen att än en gång vända sig till SMT, som lyckligtvis klarade av att arrangera den nödvändiga transporten inom en två dagars varningstid. Det första erbjudandet av representanten från franska turistrådet om pris och tidtabell erhöles

först 2 timmar innan första gruppens flyg landade i Geneve, men denna tjänst behövdes inte längre. På grund av denna olägenhet blev kostnaderna för busstransporten betydligt högre än förväntat, och det kom att ha en väldigt stor negativ inverkan på budgeten.

3.6 Expeditionen inleds

Flygtransporten för Expedition Arcada utfördes i tre etapper. Indelningen gjordes på basen av deltagarnas uppgifter och ankomsten av övriga varor och utrustning. Som första flög den så kallade förtruppen iväg, en mindre grupp ledd av Marie Kellgren, vars uppgift var att granska området samt förbereda utrustningen. Några dagar innan det första flyget startade från Helsingfors hade två paketbilar kört iväg med expeditionens större varor som tält, köksutrustning, media material, mat och dylikt. Paketbilarna kom fram samma dag som förtruppen, och då var totalt 20 personer på plats som kunde sätta igång med expeditionens första utmaningar i Frankrike.

Själv var jag ledare för kärntruppen, vilken var den största gruppen som reste till destinationen på en gång. Kärntruppen flög iväg dagen efter förtruppen. Sista flyget bestod av enstaka personer som inte hade möjligheten att resa på någondera av de tidigare datumen, och de flög därför dagen efter kärntruppen.

3.6.1 Expeditionen i La Grave

Expedition Arcada tog i sin helhet plats i La Grave i Frankrike mellan datumen 7.5 och 15.5.2015. Det var verkligen en exceptionell resa. Till mina huvudsakliga uppgifter hörde att ta ansvar om transporten före resan och sedan se till att varje deltagare också kommer hem. I slutdestinationen fungerade jag sedan mer som en stödperson för andra som kunde behöva hjälp under vissa tillfällen och samtidigt se till att vissa rutiner fungerade som förväntat. I expeditionen deltog också tre bloggare – Finska bloggaren Marinella Ruusunen som står bakom <http://www.kaukokaipuumatkablogi.net/>, fotografen Sofie Zetterqvist från Sverige och hennes blogg <http://fantasiresor.se/om-bloggen/> samt Norska Janicke Hansen med <http://www.norskereiseblogger.no/p/bli-medlem.html>. Denna trio var där i några dagar för att skriva om och uppleva expeditionen. Tillsammans med Lahti utfördes vi en vandringstur i de lokala bergen för att utforska och bekanta oss med närområdet.

Expeditionens schema bestod huvudsakligen av att få Aron Anderson, Patrick Degerman samt Rauno Arasola så snabbt upp på väggen som möjligt. Rauno Arasola fungerade som stödperson för klättringen. Det krävdes dock flera dagars förberedelser och planering för planen att förverkligas. När de nödvändiga förberedelserna var undan började klättringen, vilket i sin tur varade i tre dagar med två övernattningar på väggen. Det betydde att dessa tre var tvungna att ta med sig allt det som behövdes för klättringen: tält, mat, kläder, klättringutrustning mm. Klättringen utfördes inom förväntad tidtabell utan egentliga problem och också utan regn eller andra problem som kunde ha dröjt ut tiden. Alla på plats följde med då gruppen nått toppen och efter att detta var avklarat avslutade vi expeditionen med en gemensam fest. Sedan var det dags att börja förbereda resan hemåt. Eftersom mina uppgifter huvudsakligen handlade om förberedelser inför själva resan kommer detta arbete inte att innehålla vidare detaljer om hurdan expeditionen var på plats.

3.7 Expedition Arcadas avslutande

Returfärden från La Grave till Finland skedde i omvänd ordning först med buss och sedan med flyg. Expedition Arcada var en både minnesvärd och unik upplevelse och deltagarna var utmattade då de väl anlände till Finland. Hela expeditionen slutade dock inte där, utan nu var det dags att börja förbereda en avslutande kväll för äventyret. I sin helhet hade budgeten för resan överskridits, och meningen med att ordna en gemensam kväll för expeditionen var att försöka minimera avgifterna genom att bjuda in gäster för att få dela upplevelsen med andra. Samtidigt kom detta att vara den absolut sista delen för hela expeditionen, där sponsorerna, deltagarna, skolans personal och övriga involverade såsom bloggare samt Aron Anderson själv hade möjligheten att träffas en sista gång.

3.7.1 Galakvällens förberedande

Den 8.12.2015 var det sista möjligheten att ta del i Expedition Arcada, då en temakväll skulle äga rum där expeditionen och dess förlopp presenterades för åskådare. Tillsammans med Emma Henriksson, en aktiv deltagare i expeditionen, förberedde vi arrange-

mangen och planerade programmet för denna galakväll. Förberedelserna började halvvägs i oktober 2015, vilket gav oss knappa två månader tid att förbereda allt från början till slut. Beslutet gjordes att galakvällen skulle vara ett festligt tillfälle, men samtidigt ville vi att expeditionens tema skulle komma fram. Andra expeditionens medlemmar deltog som stöd, och snabbt hade vi fått ihop en effektiv grupp att verkställa kvällen. Det viktigaste var naturligtvis att bjuda in gästerna. För expeditionsmedlemmar och sponsorer var galakvällen gratis, och därtill kunde var och en bjuda in familj och bekanta till ett lågt pris, vilket var ämnat att rätta till expeditionens budget. Största utmaningen med förberedelserna var att få tag på kontaktpersonerna till de företag som sponsorerat expeditionen, eftersom så många personer hade varit involverade i att skaffa sponsorerna att denna information inte gick att finna på en och samma plats.

3.7.2 Galakvällen

I sin helhet fungerade Expedition Arcadas galakväll mycket väl. Då kvällen avslutades var stämningen god och de flesta deltagarna verkade nöjda. Bakom den lyckade kvällen stod deltagarnas höga intresse. Många hade möjligheten att vara med och förbereda utrymmet, logistiken och serveringen både dagen innan samt en tid innan själva galakvällen. Biljetterna till galakvällen gick att köpa på nätet på förhand, och man kunde även meddela sina specialdieter samt ge sina kontaktuppgifter för att få direktiv om hur man hittar fram till Arcada. Festen startades med mingel varefter två deltagare, Rasmus Sjöberg och Nicco Laaksonen, ledde kvällens gång. Alla som varit med tackades, man delade med sig korta historier om goda minnen, och dessutom presenterades videomaterial och bilder om hur allting gått till. Maten som serverades på galakvällen var inspirerad av den mat som serverats under själva expeditionen. För inredningen satte vi upp några tält i Arcada för att skapa stämning. Kvällen avslutades i applåder och gruppbild, varefter deltagarna av Expedition Arcada hjälptes åt med slutstädningen. För de intresserade expeditionsmedlemmarna bokades även en restaurang för att fortsätta den sista gemensamma kvällen.

3.7.3 Utmaningar

Även om helheten för galakvällen fungerade väl, uppstod ändå ett antal problem som kunde ha gått att undvika med god planering. Liksom med själv expeditionen, var tiden något som arbetade emot oss. Eftersom de flesta sponsorer som deltog i expeditionen var stora företag, var det inte lyckat att inbjudningarna skickades iväg med en så pass kort varsel som några veckor, vilket gjorde att många företag inte hade tillräckligt med tid att reagera på inbjudan. Lärare hjälpte till med sina kontaktnätverk för att nå inflytelserika personer, så att vi fick stöd för de serverade produkterna under kvällen. Tack vare detta fanns det drycker och mat som kunde serveras under kvällen. Utskickandet av inbjudningarna dröjde på grund av att brister i informationsflödet mellan dem som deltog i arrangemangen. Tyvärr ledde detta till att alla sponsorer inte kunde delta. Förhoppningsvis kan detta undvikas i framtiden.

4 EVALUERING OCH ANALYS

Expedition Arcada var för deltagarna en oförglömlig upplevelse som överensstämmer med den s.k. upplevelseteorin som beskrivits tidigare i detta arbete. Varje element i upplevelsetriangeln går att koppla till detta äventyr, vilket kommer att demonstreras till följande.

4.1 Kopplande av teori

Som tidigare nämnts var expeditionen en erfarenhet som inte kommer att upprepa sig i framtiden, vilket hör ihop med *individualitet* i upplevelsetriangeln. Deltagarna kommer högst antagligen aldrig igen att uppleva en dylik resa någon annanstans på samma sätt. Element som gjorde resan exceptionell för många var bland annat den vackra bergsterängen och att få klättra i den, kopplat med problemlösning och eget tänkande i en miljö som avvek från det vardagliga. Att varje deltagare fått vara med och planera resan bidrog till att göra det till en unik och individuell upplevelse, då resan blev personlig och känslorik för många.

Det fanns många element som involverade *äikheten* under expeditionen. Genom upplevelsen kom varje deltagare nära naturen, då övernattningen skedde i tält, maten lagades

med fältkök, och dessutom måste man klara sig utan elektronik eller övrigt som kunde anses distraherande. Deltagarna kom i kontakt med en äkta känsla av natur, med dofter och miljö runt om hela lägerområdet. Även om området var glest bebott, kunde man under ett fåtal tillfällen komma i kontakt med den lokala befolkningen. Som förväntat uppstod det språkmurar, då enbart ett fåtal personer av deltagarna kunde franska, och lokalbefolkningens engelskkunskaper var obefintliga. Under ett tillfälle handlades också franska baguetter som åts i samband med övrig mat som lagats i fältköket. Dessa tillfällen och produkter i den njutbara franska naturen gav en trovärdig känsla av den franska kulturen.

Expedition Arcada hade ett stort antal faktorer som gjorde resan till en sensationell upplevelse. Dofterna, de unika vyerna uppe i bergen, kontakten med naturen, känslan då man anlände till slutdestinationen och känslan av att lyckas med klättringen är några faktorer som bidrog till att skapa en lyckad helhetskänsla. Resan var extremt bra förverkligad upplevelsemässigt både under de aktiva och passiva stunderna.

Expedition Arcada var verkligen en *konstrast* till det vardagliga. Deltagarna kopplade helt och hållet av från sina vardagliga rutiner både när det gällde dygnsrytm, mat och aktiviteter. En av den största kontrasten för många var säkerligen att kopplas bort från internet och på detta sätt bort från hela den omgivande världen, vilket var en positiv upplevelse för många. Expeditionen var även en stor kontrast till de normala studierna i klassrum, och en möjlighet att få utöva sin teorikunskap i praktiken.

Interaktion var även ett centralt tema under expeditionen. Redan i ett tidigt skede av expeditionen betonades betydelsen av att man lär känna varandra för att förbättra samarbetet. Just därför ordnades många träffstunder under planeringsfasen av expeditionen, och dessutom ordnades även aktiviteter och träffar med mat och dryck på egen tid. Dessa gemensamma stunder höjde interaktionen och kommunikationen mellan varje medlem, och samtidigt gav det möjligheten att planera hela upplevelsen på en noga nivå med en god struktur. Studerandena startade expeditionen med att vara obekanta för varandra, men avslutade resan med många nya vänskapsband.

Tillsammans blir allt detta en *berättelse*. En berättelse som började redan före själva resan ägde rum, och avslutades med en lyckad galakväll. Många utomstående som har följt med expeditionen på webben eller tagit del i gala kvällen har på sitt sätt också fått uppleva denna berättelse. Äventyret har hållits i liv långt efter dess avslutande då de levt vidare i

deltagarnas diskussioner sinsemellan, men också då det med säkerhet delats med bland familj och vänner. Denna resa är något som deltagarna kommer att komma ihåg länge då dess påverkan varit så känslorik. Detta äventyr blev ju dock inte kvar enbart i form av tal, utan också skrevs en bok om det hela. En berättelse svart på vitt där det förklaras om expeditionen, deltagarna och deras uppgifter. Till denna bok kan var och en av deltagarna vända sig för att friska upp minnet om resan.

4.1.1 Expeditionsupplevelsen enligt nivåer

Som det beskrevs ovan så uppfyllde expeditionen väl upplevelsetriangelns sex grundpelare. För att sedan bygga vidare på den minnesvärda upplevelsen är *motivation* ett viktigt första steg. I expeditionen förverkligades detta väl, då den inte hade varit möjlig utan motiverade deltagare. Motivationen var en avgörande faktor för att allt detta kunde lyckas. En av de centrala personerna i att skapa motivation var Patrick Degerman, som lyckades presentera expeditionen på ett sätt som väckte stark motivation hos deltagarna så att de i alla omständigheter var färdiga att arbeta för att äventyret skulle lyckas. Dessutom motiverade deltagarna varandra. Det var en självklarhet att under en process som tog så länge att förverkliga, skulle intresset och motivationen variera under vissa faser. Men med den känsla av samhörighet som fanns i hela gruppen var motivationen under expeditionens gång ändå väldigt stark, vilket var tydligt enda fram till slutet av expeditionen.

Expeditionen var *fysiskt* en extrem upplevelse för många med både klättring i en utmanande terräng och övernattnings i tält ute i kylan eller t.o.m. sovandes på en bergsvägg, men i sin helhet var expeditionen ändå en behaglig upplevelse där människorna kände sig trygga och fick sina basbehov mötta med bl.a. god mat. Naturligtvis har de flesta träffat på uppgifter vilka var krävande, men samtidigt klarat av dem mycket väl. Att expeditionen var fysiskt utmanande för många gjorde den till ett gott exempel av äventyrsturism. Upplevelsetriangelns fysiska nivå uppfylldes därmed väl.

Expeditionen var även en god upplevelse på en *intellektuell nivå*. Deltagarna lärde sig mycket nytt om sig själva och hur de hanterar krävande situationer och stress. Deltagarna

lärde sig problemlösning och fick självsäkerhet i att hantera nya och utmanande situationer, vilket de säkert även kommer att kunna utnyttja hemma i vardagen. Förmågan att organisera helheter har även blivit bättre.

Upplevelseteorins *emotionella nivå* uppnåddes även under expeditionen, vilket anses vara den avgörande fasen för en minnesvärd upplevelse (Tarssanen, 2009). Expeditionen väckte glädje, samhörighet och en känsla av att lyckas för att bara nämna några av expeditionens emotionella reaktioner. Expeditionen uppnådde även upplevelsetriangelns *mentala nivå*, då de goda erfarenheterna levde vidare även långt efter expeditionens avslutande. Personligen anser jag att jag efter resan lärt känna mig själv bättre, bl.a. hur jag reagerat med stressiga situationer i omständigheter som jag inte upplevt förut. Också hämtade expeditionen mig många nya upplevelser som jag haft nytta av även senare. Ett gott exempel på att expeditionen varit lyckad på det emotionella och mentala planet är att deltagarna fortsatte att hålla kontakt efter expeditionen, och flera har även tagit initiativ till att gå och vandra tillsammans, något som många inte sysslat med innan expeditionen ägde rum.

Genom att analysera expeditionen på basen av upplevelseteorin och deltagarnas åsikter påstår jag att expeditionen erfarenhetsmässigt var extremt lyckad. En god upplevelse kräver många av de element som förekommer i Tarssanens upplevelseteori, och Expedition Arcada uppfyllde alla dessa element.

4.2 Evaluering av expeditionen

För att kunna evaluera expeditionen och jämföra tankar kontaktade jag ett antal personer som deltagit i expeditionen med frågor angående expeditionens flöde och arrangemang. Frågorna hjälpte mig att evaluera hur expeditionen lyckats och dessutom ville jag veta om expeditionen påverkat någon av deltagarna på efterhand. Som det tidigare nämndes var de flesta obekanta med varandra, men det kändes nästan som att en familj återvände från Frankrike. Resan hade varit en erfarenhet som påverkat alla deltagare som svarade på frågorna. Resan orsakade ingen stor förändring i deltagarnas vardag efteråt, men det påverkade sättet att tänka och förberedandet av uppgifter. Varje deltagare anser att de lärt sig något mer om sig själv, de har lärt sig att ta ansvar, har blivit självsäkrare eller mera

kritiska. Kontakten med andra och att arbeta i grupp var ett av de mest lärorika och betydande elementen under hela resan. Flera deltagare upplevde att en av de största utmaningarna var den begränsade tiden. Eftersom deltagarantalet ändå var förhållandevis litet i jämförelse med antalet uppgifter, kunde vissa delar i planeringen ha lyckats bättre ifall det hade funnits mera tid för förberedelserna. Överlag får dock expeditionen ett väldigt gott vitsord med ett medeltal på precis under 9, då den evaluerats på en skala från 1-10 (se bilaga).

4.3 Förbättringar

Även om Expedition Arcada var ett betydande och lyckat projekt, fanns det oavsett delar vilka kunde ha utförts bättre. Tiden var alltid emot arrangemangen, men en enorm misskalkylering var nära att influera expeditionen drastiskt då det kommer till transporten, då den turistbyrå som kontaktats först inte lyckades erbjuda den utlovade transporten för expeditionen i tid. Expedition Arcada hade som sagt utlovat synlighet på media, emedan Frankrikes turistråd hade lovat att ordna busstransporten från flygfältet till La Grave. Två dagar före avfärd var Expedition Arcada ändå utan busstransport från flygfältet till slutdestinationen. Sådana situationer borde inte få uppstå, även om transporten sedan fixades i tid via en annan arrangör. För att hindra att en dylik situation hade uppstått kunde man ha ingått ett kontrakt med Frankrikes turistbyrå där båda parterna utlovade att förverkliga sin andel. Ifall bussarna inte hade arrangerats, skulle turistbyrån ha stått för kostnaderna av transporten i efterhand.

Under själva resan till La Grave från Geneve uppstod också ett problem under förtruppens färd, där bussens rutt blev förhindrad av en blockad i en tunnel, som gjorde att bussen sedan hamnade köra en ca. tre timmar lång omväg för att nå lägerområdet i La Grave. Detta orsakade tyvärr en stor tilläggskostnad för expeditionen. Förmodligen hade detta kunnat undvikas, men det här var inte något expeditionsdeltagarna kunde påverka. Med information av bussbolaget kunde möjligen kusken ha tagit den korrekta vägen från första början.

När det gällde arrangemang av flygen fanns det även rum för förbättring. Det slutliga priset för biljetterna per person överskred betydligt de förväntade kostnaderna. Ifall det

hade funnits tillräckligt med tid att utföra en grundligare jämförelse av priser och kontakta de olika resebyråerna och be om anbud kunde det ha varit möjligt att få ett förmånligare pris på flygbiljetterna.

Rum för förbättring uppstod även kring arrangemangen av den avslutande galan. Även om planeringen startade i relativt god tid, var tiden ändå även här en begränsande faktor. Hinder kring beslutsfattandet saktade även ner planeringen. Den huvudsakliga planeringen gjordes av studenterna själv, men för varje etapp krävdes en bekräftelse från skolans personal. Att bekräfta saker i två omgångar och sedan finslipa planen saktade ner framskridandet av arrangemangen. Slutligen kom inbjudan och information om själva galakvällen iväg senare än önskat, varmed alla sponsorer inte hade möjligheten att delta. Man kunde ha undvikit dessa problem med bättre kommunikation och informationsflöde. Galans idé var delvis att försöka minimera den överskridna delen av expeditionens budget. Genom att erbjuda informationen tidigare, kunde det ha funnits en möjlighet för flera utomstående att delta, varmed man kunde ha fått in mer pengar för att rätta till den överskridna budgeten.

Under galakvällen presenterades ett längre videoklipp om hur själva expeditionen börjat, kommit vidare, hur olika uppgifter utfördes samt hur den avslutades. Eftersom Degerman och Anderson var individerna i fokus av expeditionen hörde det naturligtvis till att de fick den största synligheten, men videon saknade en presentation av de övriga deltagarna. Till gemenskap hör att visa vem som deltagit och arbetat med olika uppgifter, vilket kunde ha inkluderats i videon kortfattat.

Samtidigt som expeditionen gick ut på att erbjuda en stor del av skolans studenter denna upplevelse, kan man oavsett fundera om det hade varit möjligt att göra arbetsfördelningen och därmed expeditionen mera kostnadseffektiv. Många deltagare kunde exempelvis ha en stor roll antingen under förberedelsefasen eller under själva expeditionen, men inte en märkvärdig roll under båda faserna av expeditionen. Vissa uppgifter hade troligen kunnat kombineras, så att varje person hade haft mera uppgifter att avklara och hållit sig själv aktivare under hela processen. Med en noggrannare planering av olika uppgifter från

första början kunde antalet uppgifter ha varit optimerat per individ, varmed färre gruppmedlemmar hade behövts. Då hade budgeten för expeditionen kunnat vara mindre. Naturligtvis hade detta betytt att färre personer hade fått uppleva denna unika resa.

En ytterligare förbättring för att skapa en mer upplevelserik resa var att man kunde ha ordnat program för deltagarna under transporten. Expeditionsmedlemmarna spenderade flera timmar i både flyg och buss under tur- och returreisan, varmed olika aktiviteter eller spel kunde ha arrangerats. Exempelvis kunde man ha ordnat en frågesport eller någon annan liknande gemensam aktivitet. Dock var vyerna under resan, vilka avvek mycket från de inhemska vyerna, även god underhållning.

4.4 Risker

Tabell 2. Riskanalys

Vad kan påverka negativt?	Sannolikhet 1=lite, 5=hög	Konsekvens 1=oviktig, 5=allvarlig	Konsekvens verbal	Riskvärde
En medlem missar flyget	2	3	Försening	6
En deltagare insjuknar	2	3	Försening	6
Busschauffören insjuknar/blir förhindrad	1	5	Försening	5
Flygbolaget strejkar	1	5	Ny bokning/resan blir inte av	5
Paketbilarna når inte destinationen	2	5	Omorganisering	10
Vädret hindrar klättring	2	5	Klättringen blir inte av	10

Under resan uppstod ett antal situationer vilka kunde ha komplicerat expeditionen. En av de största problem som uppstod var vid bokningen av bussen, då det under en kort tid verkade som att expeditionen skulle bli utan transport. Lyckligtvis ordnades detta inom utsatt tid.

Det finns några flera övriga faktorer som kunde ha orsakat större problem under expeditionen, men som denna gång kom åt att undvikas. Med tanke på att mängden deltagare var så stort, hade det alltid funnit en chans med förseningar, sjukfall eller dylikt, som hade kunna stoppa någon enskild eller en grupp av deltagare att ta del i resan. Genom att träffas på flygfältet i extra god tid undveks förseningar ifall något överraskande hade inträffat under färden till flygfältet.

Samma risker fanns också för paketbilarna som transporterade största delen av utrustningen och maten. Ifall de av en orsak eller annan inte hade nått målet, hade det kunnat förstöra hela expeditionen, då det hade saknats fältkök, tält och klättringsutrustning.

Under planeringsfasen av expeditionen uppstod också ett tillfälle där Finnair meddelade om en strejk som skulle ha ägt rum då två av grupperna skulle åka iväg. Ifall strejken inte hade avbokats hade det varit verkligen problematiskt att arrangera nya flyg, och det är möjligt att expeditionen inte skulle ha blivit av. Men också här hade expeditionen tur då strejken flyttades och inte orsakade problem.

En annan risk för utförandet av själva missionen för expeditionen, dvs. klättringen, var vädret. Expeditionen har medvetet förverkligats med den risken att vädret skulle ha kunna hindra klättrandet. Det regnade dock mycket under de förberedande dagarna, men då Anderson påbörjade klättringsutförandet, var detta längre inte ett problem. Med otur kunde regn och vind, eller andra extrema förhållanden som snö, träffat på under det avgörande skedet. Eftersom tiden på expeditionen inte kunde ha förlängts, fanns det inte mycket expeditionen kunde ha gjorts vid ett sådant tillfälle. Lyckligtvis var vädret prima under de avgörande stunderna.

4.5 Avslutning

Sammanfattningsvis kan konstateras att Expedition Arcada var i sin helhet ett lyckat projekt som gett njutning, goda erfarenheter och många lärdomar åt dem som varit inblandade i projektet. Att utföra studier genom ett dylikt projekt har varit en höjdpunkt för många, då de dessutom lärt känna sig själva bättre. Förhoppningsvis var detta projekt bara en start på många flera, som kan fungera som inspiration för studeranden från Arcada,

men också för andra skolor som är färdiga att erbjuda utbildning genom liknanden metoder. Slutligen vill jag tacka alla de som varit med och gjort Expedition Arcada till en unik upplevelse.

KÄLLOR

Elektroniska källor

Aronanderson. 2016, Tillgänglig: <http://aronanderson.se/> Hämtad 30.4.2016

BBC, Tourism Trends, 2014. Tillgänglig: http://www.bbc.co.uk/schools/gcsebi-tesize/geography/tourism/tourism_trends_rev1.shtml Hämtad 20.02.2015

Fairtrade, Adventure tourism market study, 2013. Tillgänglig: [http://www.fairtrade.travel/uploads/files/ATTA - Adventure Tourism Market Study 2013.pdf](http://www.fairtrade.travel/uploads/files/ATTA_-_Adventure_Tourism_Market_Study_2013.pdf) Hämtad 09.03.2015 Hämtad 19.02.2015

HRI, Hotelresortinsider, 2007. Tillgänglig: http://www.hotelresortinsider.com/news_story.php?news_id=139465&cat_id=8 Hämtad 19.02.2015

Pata 2016, Tillgänglig: <http://pata.fi/> Hämtad 30.4.2016

STA, Suomen Turistiauto, 2015. www.sta.fi Hämtad 05.03.2015

Tarssanen, Sanna. 2009 Elämystuottajan Käsikirja, Tillgänglig: [http://87.108.50.97/rels/REL_LIB.NSF/0/04BF71151EF96086C225763300257188/\\$FILE/elamystuottajan-kasikirja.pdf](http://87.108.50.97/rels/REL_LIB.NSF/0/04BF71151EF96086C225763300257188/$FILE/elamystuottajan-kasikirja.pdf) Hämtad 14.4.2016

UNWTO, Global Report on Adventure Tourism, 2014. Tillgänglig: https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/staticunwto/Affiliate-members/1-GLOBAL+REPORT+ON+ADVENTURE+TOURISM_online.pdf Hämtad 19.2.2015

Vr, 2015. Tillgänglig: <https://www.vr.fi/cs/vr/fi/interrail>. Hämtad 19.02.2015

Intervju

Anderson, Aron. 2016, *Intervju om Aron [epost]* Hämtad 24.3.2016

Lehtimäki, Sanna. 2015, *Anbud om transport [epost]* 5.3.2015

Tuusa, Hilkka. 2015, *Information om kostnader [epost]* 2.4.2015

Prisjämförelse

Finnair, 2015. Tillgänglig: www.finnair.com Hämtad 19.02.2015

Lufthansa, 2015. Tillgänglig: www.lufthansa.com Hämtad 19.02.2015

Norwegian, 2015. Tillgänglig: www.norwegian.com Hämtad 19.02.2015

Turkish Airline, 2015. Tillgänglig: www.turkishairline.com Hämtad 19.02.2015

BILAGOR

Intervju med Aron Anderson

K: Du har idrottat med friidrott, segling och kälkhockey - stämmer det? Ytterom dessa, är de några andra sporter du hållit på med?

A: Stämmer. Har hållit på lite med innebandy och pingis också.

K: Sedan 2013 har du valt att bli äventyrare, och håller regelbundna föreläsningssupplett drag även idag?

A: Stämmer. Håller ca 100 föreläsningar/år.

K: Vad är dina egna highlights inom äventyr eller sportvärlden? Nämn det häftigaste eller några av dem och berätta med några ord varför.

A: Starten på min äventyrskarriär var när jag besteg Kebnekaise som första person i rullstol år 2013. Det var magiskt. Att spela hockey inne på en fullsatt arena när vi mötte Kanada under Paralympics i Vancouver var också magiskt. Den stämningen inne på arenan var svåröverträffad.

K: Vill du i nuet fortsätta med det du gör, eller har du några andra mål som du vill åstadkomma inom nära framtid?

A: Jag har ständigt många nya projekt på gång. Till sommaren ska jag bland annat bestiga Mt Blanc samt köra Ironman i Kalmar. I mitt företag vill jag även expandera och föreläsa mer utomlands i tex USA.

K: Är antalet föreläsningar du haft och summan du fått ihop skrapat för cancerfonden räknat från år 2016 (nämnt på huvudsidan på din webbpge)?

Jag föreläser ca 100 gång per år och totalt har jag samlat in mer än 3,5 miljoner kr till Barncancerfonden.

K: Vad är dit livsmotto?

A: "Ju större mål desto bättre resa

Frågor om Expedition Arcada

1) Vad anser du att var det bästa med Expedition Arcada?

Denna fråga behöver två synvinklar till svaret.

1. Den allra bästa med expeditionen var alla människor som blivit vänner under expeditionen.
2. Om man ser från en inlärnings synvinkel så tycker jag det bästa med expeditionen var att i praktiken få arbeta med marknadsföringen. Med detta menar jag att man fick använda det man lärt sig i skolan till något som man gör på riktigt.

2) Finns det något som du hade gjort annorlunda eller ändrat på före eller under resan?

Som en helhet så fungerade allting sist och slutligen bra. Man måste ändå komma ihåg att ingen av deltagarna varit med om något liknande tidigare, inte heller skolan. Arbetande med projektet före expeditionen kunde ha varit organiserad på ett annat sätt, men det heller kan man inte lägga för mycket vikt på för att allting var så öppet och osäkert med expeditionen.

Arbetande med detta projekt var sådant att man gjorde olika uppgifter i samma takt man kom på att något skall göras. Få uppgifter var sådana att man visste om dem i god tid i förväg eller visste exakt hur det skulle göras. Man skulle helt enkelt ”adapta” till de olika situationerna. Detta tycker jag personligen var roligt för att situationen hela tiden levde så att säga.

3) Ändrade Expedition Arcada dig själv på något sätt? Finns det något du gör nu annorlunda än du gjorde innan resan?

Expeditionen ändrade / förbättrade min förmåga att organisera olika uppgifter både på jobbet och i vardagen.

Överlag har min vardag inte ändrats på grund av expeditionen. Det som har ändrats är att jag med jämna mellanrum får riktigt huvudlösa idéer som har med något extremt att göra :D, på någon nivå så vill jag någonstans och klättra eller vandra, nästan som det finns allvarliga risker inblandade i processen. Något sådant som skulle ge en adrenalin rush.

Expeditionsgalan ändrade på mina framtiders ”drömmar”. Att vara värd under galan var något som jag njöt av och tyckte var roligt. Kanske det har att göra med adrenalinet som är blandat med känslan av rädsla då man måste stå framför 60

människor och vara en "lugn" värd. Något i stil med att vara framme/ uppträda skulle vara sådant jag kunde tänka mig att jobba med.

4) Vad anser du att du lärt dig av hela processen?

Grupparbete. Kort svar men det är första grejen jag kom på.

5) Ge en bedömning av hel Expeditionen på skalan 1-10

9 (för att ingenting är perfekt :D)

1) Vad anser du att var det bästa med Expedition Arcada?

Det bästa med Expeditionen är minnen och erfarenheterna som man fick före, under och efter Expeditionen. Det är omöjligt att välja endast en sak. Att börja jobba på ett stort projekt med 45(correct me if im wrong :)) studeranden varav många var totalt okända för mig och sedan se hur efter en veckas resa man har fått en helt ny familj. Det är väldigt svårt att försöka förklara gemenskapet som formades under Expeditionen, om nån får någonsin en liknande chans och frågar mig om hen borde delta så skulle jag rekommendera detta direkt!

2) Finns det något som du hade gjort annorlunda eller ändrat på före eller under resan?

Även om Expedition Arcada var ett skolprojekt skulle det ha varit väldigt bra att ha genast i början någon sorts fest med hela gänget så att man genast i början lär sig känna människorna i en annan atmosfär än skolan. Då tror jag förberedandet skulle ha kunna fungera bättre för deltagarna redan kände bättre alla. Under resan tycker jag det inte fanns mycket att ändra på. På en resa som Expedition Arcada kan man inte helt förbereda sig för hur allting kommer att gå utan man måste bara "Go with the flow" och hoppas på att allting går bra!

3) Ändrade Expedition Arcada dig själv på något sätt? Finns det något du gör nu annorlunda än du gjorde innan resan?

Jag skulle inte säga att Expedition Arcada ändrade mig, kanske mera att den förstärkte mig som en person. Att vara med en så här stor grupp i en vecka 24/7 kräver mycket samarbete, en bra attityd och en mentalitet att inte endast tänka på vad är bäst för sig själv utan också dem runt omkring dig.

Att fungera som värd för Expedition Arcada Galan var en stor milstolpe för mig, jag har aldrig varit bekväm med att uppträda framför en stor publik och jag var väldigt stressad före galan. Efter galan var känslan på toppen! Jag tycker min självsäkerhet har blivit bättre och det är något som jag är väldigt glad över.

Det finns inte direkt något jag gör annorlunda nu än vad jag gjorde innan resan. Annat än att när jag planerar nya resor så är det inte endast turist attraktioner jag kollar på utan ser en möjlighet att verkligen fara ut till de nya och okända.

4) Vad anser du att du lärt dig av hela processen?

Det är mycket man lärt sig under processen, självklart lärde jag mig mycket om klättrande och sådant, men jag tror det viktigaste jag lärde mig var att iaktta andras behov, alltså med andra ord teamwork

5) Ge en bedömning av hel Expeditionen på skalan 1-10

8.5

Orsaken till 8.5 är att till slut var Expeditionen helt super, men starten för Expeditionen var väldigt flummig och dåligt organiserad. Orsaken till detta var säkert det att Arcada aldrig har gjort liknande förut och därför blev det lite problematiskt i början. Jag tror att det var också en ny upplevelse till skolan vart ifrån de tagit nya lärdomar för kommande projekt.

1) Vad anser du att var det bästa med Expedition Arcada?

Definitivt gruppen. Grupp andan är någonting jag inte kommer att glömma. Visst skulle vi ha kunnat samarbeta snäppet bättre, men det häftiga var hur bra alla kom överens med varandra och hur vi tillsammans peppade varandra till 110%.

2) Finns det något som du hade gjort annorlunda eller ändrat på före eller under resan?

O' jaa. Ett år senare, då man har processerat allt, har det dykt upp massor med saker jag själv samt andra kunde ha gjort annorlunda.

Men för mig tror jag det viktigaste skulle ha varit att göra en ordentlig tidsplan före expeditionen. Det är klart att vi hade en projektplan över kommunikations arbete, men även den planerades på tok försent. En tidsplan med en exakt plan över vad som händer vilka dagar och VEM det är som utför arbetet, detta blev många gånger väldigt flummigt.

3) Ändrade Expedition Arcada dig själv på något sätt? Finns det något du gör nu annorlunda än du gjorde innan resan?

Ja det skulle jag våga på stå. Jag har blivit bättre på att delegera men samtidigt har jag blivit mer rädd att ge över ett visst ansvar till olika personer, vilket inte alls går ihop, men så kan det gå om x personer inte utför givet arbete.

Samtidigt har jag förstås lärt mig av mina och andras misstag, t.ex. nu vet jag att projektplanen skall man alltid göra till först och i god tid för att få ett fint och flytande arbete.

4) Vad anser du att du lärt dig av hela processen?

Att tro på mig själv. Jag skulle ljuga om jag sade att jag tror till 200% på mig själv, att jag är duktig och jag är bra på det vad jag gör. Faktum är att jag har mycket svårt att klappa mig själv på axeln, jag gillar att se då andra lyckas. Men detta äventyr har verkligen gett mig styrkan att börja tro och se att det vad jag jobbade med gjorde jag verkligen bra och jag kan vara stolt.

Jag har lärt mig att tro på att jag gör ett fruktansvärt bra arbete då jag lägger min arbetsroll växel i.

5) Ge en bedömning av hel Expeditionen på skalan 1-10

9. Vi uppnådde alla våra mål och detta blev ett äventyr vi aldrig glömmer men på vägen till målet gjorde vi små misstag samt hamnade i djupa gropar. Men vi lyckades!

1) Vad anser du att var det bästa med Expedition Arcada?

Hela upplevelsen som sådan var speciell, gruppsammanhållningen, landskapet och möjligheten att få göra något man aldrig gjort förr, bevisa för sig själv vad man klarar. Att dessutom få göra det tillsammans med Pata och Aron och som ett skolprojekt var också häftigt.

2) Finns det något som du hade gjort annorlunda eller ändrat på före eller under resan?

Börjat jobba på sin uppgift lite tidigare, det tänker man väl alltid, nästa gång ska jag börja i tid. Då man gör något man aldrig gjort förut, som ska resultera i något konkret, ett visst fastspikat datum, kan man inte tänja på DL, måste man få saker fixat i tid, och det kan ta mer tid än man beräknat att boka 50 flygbiljetter eller samla in 50 passkopior... Annars skulle jag inte ha ändrat på någonting.

3) Ändrade Expedition Arcada dig själv på något sätt? Finns det något du gör nu annorlunda än du gjorde innan resan?

Självsäkrare, bevisade än en gång att man klarar av utmaningar som man inte gjort tidigare och där man börjar från scratch och får allt att lyckas. Idag skulle jag dubbelkolla alla bokningar och namnlistor.

4) Vad anser du att du lärt dig av hela processen?

Större processer tar längre att genomföra, de behöver betydligt mer planerings- och förberedelsetid. Ett motiverat gäng kan åstadkomma massor om de vill, men behöver också en stark och motiverande ledstjärna (Pata) som säger vi fixar det här!

5) Ge en bedömning av hel Expeditionen på skalan 1-10

9, skulle nog gärna ha klättrat mera själv också på via ferratan, men det hörde ju inte i huvudsak till min uppgift. Annars jätte lyckat projekt med fina minnen för livet.